Príbeh armatúr :)

Nik už presne nezistí ako sa zrodila armatúra. V dávnej minulosti sa človek pokúsil regulovať tok rieky veľkými kameňmi či kmeňmi stromov. Egypťania a Gréci použili rozdeľovaciu armatúru keď rozdelili prívod vody do verejnej siete a zavlažovacieho kanálu. Rimania vo svojich sofistikovaných vodných systémoch používali ventily s kuželíkom, uzatváracie kohúty, spätné klapky. Mali dokonca vlastné technické normy *De aquae ductu urbis Romae* vypracované vrchným vodným kontrolórom Frontinom v roku 98 po Kristovi.

Obdobie po páde Rímskej ríše bolo pre vývoj armatúr obdobím temna, ktoré neprinieslo žiadne modernizačné prvky do ich vývoja. Vyslobodením bola renesancia a predovšetkým bádateľské nadšenie umelca a vynálezcu Leonarda da Vinciho (1452-1519), ktorý projektoval kanalizačné systémy, závlahy a iné hydraulické systémy, kde uvažoval s použitím viacerých typov armatúr. Dodnes sa zachovalo množstvo jeho návrhov.

Moderná história armaturárskeho priemyslu súbežne kopíruje obdobie Priemyselnej revolúcie, ktorá začala vynálezom parného stroja Thomasa Newcomena (1663-1729) v roku 1712. Pretože para vytvára tlaky ktoré je potrebné ovládať, dôležitosť armatúr nadobudla nový rozmer. Tak ako bol prvý parný stroj Thomasa Newcomena zdokonalený Jamesom Wattom (1736-1819), tak sa vtedajší technici a zlepšovatelia súbežne venovali zdokonaľovaniu výroby armatúr pre tieto parné stroje. Činili tak zatiaľ v rámci celého projektu výroby parných strojov. Čas príchodu špecializovaných výrobcov však nedal na seba dlho čakať.

Zdroje

Prevzaté a upravené z:

- **http://www.iblslovakia.sk/historia.html.**

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania